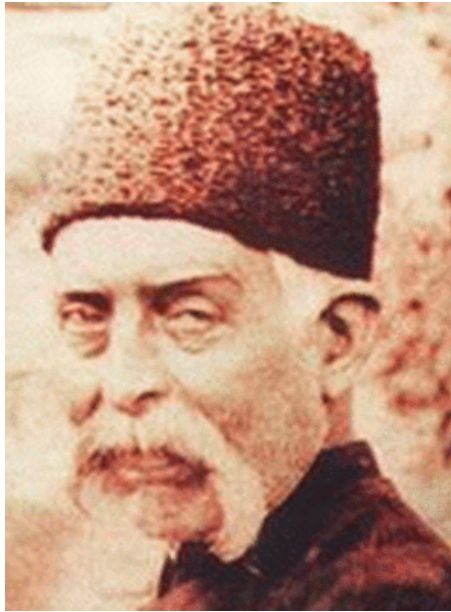

آقا میرزا عبدالله

آقا علی اکبر فراهانی یکی از نوازندگان بی رقیب دوران قاجار بود که مشهور است «تار» را بسیار نیکو می نواخت و نغمات بسیار نیکو و دلپذیری ساخت که عارف در دیوان خود از او یاد کرده ولی متأسفانه آهنگی در دسترس نیست که از آن بهره گرفته شود، آقا علی اکبر زیاد عمر نکرد و جوان بود که دار فانی را وداع گفت.

شادروان علی اکبر فراهانی از خود سه پسر به جای گذاشت به نامهای : میرزا حسن که تحت تعلیمات پدرش نواختن تار و سه تار را به خوبی آموخت و با مهارت می نواخت ؛ فرزندان دیگر آقا علی اکبر آقا میرزا عبدالله و آقا حسینقلی بودند که مورد بحث در اینجا آقا میرزا عبدالله می باشد.

وی که در حدود ۱۲۲۲ شمسی متولد شده بود ، اصول اولیه موسیقی را نزد برادر بزرگتر خود میرزا حسن فرا می گیرد و سپس از مکتب نا پدریش آقا غلامحسین که گفته اند مردی حسود و خسیس بود، با رنج و سختی فراوان بهره می گیرد.

آقا میرزا عبدالله دستگاههای موسیقی ملی ایران را مورد تجدید نظر قرار داد و با ادغام بعضی از آنها در هم ، هفت دستگاه مفصل و مستقل را پدید آورد و در اختیار همگان قرار داد و شاگردان بزرگی تربیت کرد که علاوه بر فرزندانش ، باید از سید حسن خلیفه ، میرزا مهدی خان صلحی و مهدیقلی هدایت ، میرزا نصیر فرصت شیرازی ، اسماعیل قهرمانی ، سید علیمحمد خان مستوفی و سید مهدی دبیری ، حسین خان هنگ آفرین، حاج آقا محمد مجرد ایرانی و ابوالحسن صبا نام برد. بعد ها توسط همین شاگردان مثل میرزا نصیر فرصت شیرازی ، مهدیقلی هدایت ردیفهای استاد نت نویسی شد که مدت هفت سال به طول انجامید.

منبع : مردان موسیقی سنتی و نوین ایران (جلد اول ، صفحه ۱۸ - ۱۷)
تالیف : حبیب اله نصیری فر

شهر آشوب

سایت فرهنگی و هنری شهر آشوب ، پشتیبان فرهنگ و موسیقی ایرانی